

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/229/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206382
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8217206382.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: G. Z., K.. XX.XX.XXXX, O. S. XXX, XXX XX S., I.. Č.. Z. XXX, XXX XX B. K. I., o zaplatenie 4 063,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 677,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 677,55 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 31,80 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenom Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 20.11.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia mu sumy 4 063,09 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 163,60 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a úhrady trov konania. Žalovaná pohľadávka pozostáva z nesplatenej dlžnej istiny úveru v sume 3 163,60 Eur, zo zmluvných úrokov v sume 841,65 Eur a z poplatkov za správu úveru v sume 57,84 Eur.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel so žalovanou dňa 10.09.2014 úverovú zmluvu č. 5062009556 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 3 200,- Eur, za úrokovú sadzbu 18,9 % ročne, pričom žalovaná sa zaviazala úver splatiť formou pravidelných mesačných splátok, avšak keďže žalovaná so svoj záväzok z úverovej zmluvy neplnila riadne a včas, dostala sa do omeškania, preto právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu neplatenia. Aj napriek uvedenej výzve však žalovaná svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, čím nastal prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy a preto právny predchodca žalobcu v súlade s čl. 8, bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s., vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z úveru k 22.11.2016, pričom oznámenie o tejto skutočnosti bolo žalovanej v súlade s čl. 6, bod 6.3. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s., doručené 01.12.2016 a týmto oznámením bola žalovaná súčasne právnym predchodcom žalobcu vyzvaná, aby svoj dlh uhradila do 15 dní od jeho doručenia, t.j. aby tak učinila najneskôr do 16.12.2016. Keďže žalovaná napriek tomu, svoj dlh v tejto

lehote ani po zosplatnení úveru nezaplatila, dňom 17.12.2016 sa voči právnenému predchodcovi žalobcu dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy úveru spolu s príslušenstvom.

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0258/2017/CE z 24.03.2017, na základe ktorej pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníka v jej celkovej výške 4 364,47 Eur, pričom postúpenie pohľadávky bolo žalovanej písomne oznámené. Ešte pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu výzvou z 20.12.2016 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy s upozornením o možnom postúpení tejto pohľadávky tretiemu subjektu.

4. K žalobe boli pripojené: „Zmluva o splátkovom úvere“ z 10.09.2014 (ďalej len „úverová zmluva“); „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ z 10.09.2014; „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)“ z 10.09.2014; list adresovaný pôvodným veriteľom žalovanej označený ako „VÝZVA“ pred zosplatnením z 26.10.2016; list adresovaný pôvodným veriteľom žalovanej označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ z 23.11.2016 s doručenkou o jeho doručení žalovanej 01.12.2016; „PRODUKTOVÉ OBCHODNÉ PODMIENKY PRE HYPOTEKÁRNE A SPLÁTKOVÉ UVERY SLOVENSKEJ SPORITEĽNE, a. s.“ v znení účinnom k 01.01.2015; „VŠEOBECNÉ OBCHODNÉ PODMIENKY SLOVENSKEJ SPORITEĽNE, a. s.“ v znení účinnom k 01.01.2015; list adresovaný pôvodným veriteľom žalovanej označený ako „VÝZVA“ z 20.12.2016; „ZMLUVA O POSTÚPENÍ POHLADÁVOK č. 0258/2017/CE“ z 24.03.2017; „Špecifikácia odovzdanej pohľadávky“ (t.j. pravdepodobne stav pohľadávky v čase postúpenia, pozn.); list adresovaný pôvodným veriteľom žalovanej označený ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ z 31.03.2017 a podací hárok o podaní tohto listu na poštovú prepravu 04.04.2017.

5. Žaloba spolu s prílohami bola po viacnásobnom neúspešnom doručovaní a zisťovaní pobytu žalovanej, doručená žalovanej na vyjadrenie do vlastných rúk 29.10.2018, avšak žalovaná do rozhodnutia okresného súdu ostala v konaní pasívna a k žalobe sa nevyjadřila.

6. Podaním doručeným okresnému súdu 15.03.2019 žalobca predložil podrobný položkový výpis z úverového účtu žalovanej s vyznačením všetkých transakcií na tomto úverovom účte s tým, že žalovaná sa zaviazala jej poskytnutý úver v sume 3 200,- Eur splácať v 120- tich mesačných splátkach v sume 58,05 Eur s dátumom ich splatnosti vždy k 17. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaná na splatenie jej poskytnutého úveru zaplatila celkovo sumu 522,45 Eur, pričom z toho na istinu mala zaplatiť celkovo 36,40 Eur, takže zostatok nesplatenej istiny by mal podľa žalobcu predstavovať sumu 3 163,60 Eur (3 200 - 36,40). Žalobca zosumarizoval, že v spore sa voči žalovanej domáha zaplatenia sumy 4063,09 Eur, pozostávajúcej z istiny úveru v sume 3 163,60 Eur, zo zmluvných riadnych úrokov, ktoré boli zmluvnými stranami dojednané vo výške 16,90 % a to za obdobie od 20.07.2015 do 22.11.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, v sume v sume 841,65 Eur a z poplatkov za správu úveru, ktoré boli podľa žalobcu individuálne zmluvne dojednané (za poistenie úveru vo výške 1,96 Eur mesačne a poplatok za vystavenie upomienky v sume 25,- Eur), a to za obdobie od 20.7.2015 do 22.11.2016, t.j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, v celkovej sume 57,84 Eur. V súvislosti s úrokmi a poplatkami žalobca uviedol cit.: „Navýšenie úveru o úroky a poplatky má svoj základ v RPMN vo výške 19,66 %, ktorej číselný údaj je uvedený v čl. I bod 1 úverovej zmluvy a v ročnej úrokovej sadzbe vo výške 16,90 % p.a., ktorej číselný údaj sa nachádza v čl. I úverovej zmluvy.“ Žalobca taktiež uviedol, že jeho právny predchodca pred postúpením mu pohľadávky si splnil aj svoju zákonnú povinnosť podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a listom z 20.12.2016 upozornil žalovanú na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, ak svoj dlh nesplní.

7. Okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na 16.01.2020, na ktoré boli riadne predvolané obidve sporové strany, avšak tieto sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania bez ospravedlnenia nedostavili a pojednávania na nezúčastnili, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

8. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v spise predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

9. Z úverovej zmluvy č. 5062009556 z 10.09.2014 vyplýva, že táto bola uzavretá medzi pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý tzv. „spotrebný úver na čokoľvek“ v sume 3 200,- Eur, za fixnú zmluvnú úrokovú sadzbu 16,90 % ročne (v žalobe zrejme chybou v písaní nesprávne uvedený údaj vo výške 18,90%, pozn.), pri RPMN 19,66 % a pri priemernej RPMN 15,21 %. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 120-tich splátkach mesačne po 58,05 Eur, splatnými vždy k 17. dňu v kalendárnom mesiaci, s tým, že splatnosť prvej splátky bola dojednaná na 17.10.2014 a splatnosť poslednej splátky na 17.09.2024, pričom žalovaná mala zaplatiť celkovú čiastku spojenú s úverom v sume 6 964,46 Eur.

10. Z listu adresovaného pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou a s. žalovanej, označeného ako „Výzva“ z 26.10.2016 vyplýva, že pôvodný veriteľ oznamuje žalovanej, že so splácaním dlhu je v omeškaní ku dňu 25.10.2016 a to vo výške 972,90 Eur a súčasne ju vyzýva, aby tento záväzok uhradila najneskôr do 15 dní od doručenia jej tejto výzvy s tým následkom, že ak tak žalovaná neučiní pôvodný veriteľ vyhlási úver mimoriadne splatným, čo napokon pôvodný veriteľ aj učinil a úver zosplatnil k 22.11.2016 čo žalovanej oznámil listom z 23.11.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.“, ktorý list bol podľa priloženej doručenky žalovanej doručený 01.12.2016.

11. Listom z 20.12.2016 označeným ako „Výzva“ pôvodný veriteľ oznamuje žalovanej, že aj po zosplatnení úveru je v omeškaní s jeho splácaním a to ku dňu 19.12.2016 v sume 4 160,51 Eur s tým, že ak nebude plniť riadne, pôvodný veriteľ bude oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0258/2017/CE z 24.03.2017 vyplýva, že na jej základe postupca Slovenská sporiteľňa a. s., ako banka odplatne rámcovo postúpila svoje pohľadávky vyšpecifikované v prílohe č. 1 k tejto zmluve, a to postupníkovi - obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s. r. o., zaoberajúcou sa správou a vymáhaním pohľadávok.

13. Z listiny označenej ako „Špecifikácia odovzdanej pohľadávky“ vyplýva, že ide o pohľadávku na základe úverovej zmluvy č. 5062009556 z 10.09.2014, pričom poskytnutá suma úveru predstavuje 3 200,- Eur splatnosť úveru bola dohodnutá na 17.09.2024, zostatok pohľadávky jej 4364,47 Eur, z toho istina celkom 3 163,60 Eur, úroky celkom 1 143,03 Eur (z tohto riadny úrok 841,65 Eur, UOZ 35,35 Eur, UONZ 266,03 Eur), poplatky 57,84 Eur, takže príslušenstvo pohľadávky celkom tvorí sumu 1 200,87 Eur.

14. Listom označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ z 31.03.2017 pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. oznamuje žalovanej, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0258/2017/CE z 24.03.2017 postúpil pohľadávku voči žalovanej na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ako postupníka s tým, aby od okamihu doručenia jej tohto oznámenia žalovaná plnila k rukám postupníka, pričom podľa priloženého podacieho hárku bol tento list odovzdaný na poštovú prepravu pre žalovanú 04.04.2017.

15. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že s účinnosťou od 17.02.2018 došlo k zmene obchodného mena žalobcu z pôvodného Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. na Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca).

16. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

20. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

23. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

24. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

25. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

28. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

29. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

30. Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

31. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva má okrem všeobecných náležitostí podľa OZ aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

32. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

33. Podľa okresného súdu v tejto preskúmvanej úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ tak, ako už bolo uvedené by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že právny predchodca žalobcu (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho od údajov o celkovej dobe trvania úverového vzťahu závisí aj spotrebiteľom objektívna overiteľnosť maximálnej výšky úrokovej sadzby poskytnutého úveru v tom ktorom rozhodnom období.

34. V preskúmvanej spotrebiteľskej úverovej zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to je jej výpočet na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s

uvedením všetkých predpokladov k výpočtu použitých. Spotrebiteľská zmluva v danom prípade síce obsahuje údaj o RPMN, no už neobsahuje všetky údaje na jej výpočet, v dôsledku čoho sa úver podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch taktiež považuje za bezúročný a bez poplatkov (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 25 Co/80/2018 z 18.12.2018). Údaj o RPMN a jeho overiteľnosť skrze jeho výpočet je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy, pretože vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Podľa okresného súdu uvedené nekorešponduje s princípom transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere.

35. V súvislosti s v preskúmvanej spotrebiteľskej zmluve uvedenou RPMN, okresnému súdu nedá nepodotknúť, že v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, je síce v tejto zmluve uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu tejto úverovej zmluvy a to konkrétnou hodnotou 15,21%, avšak z dotknutej úverovej zmluvy súčasne vyplýva, že RPMN pre daný úver poskytnutý žalovanej bola stanovená až na hodnotu 19,66 %. Inými slovami, reálna RPMN resp. reálne náklady, ktoré bola žalovaná povinná za jej poskytnutý úver zaplatiť boli vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky štandardne poskytovali úvery v rozhodnom čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy. Podľa okresného súdu je takýto postup žalobcu neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN nie je v úverových zmluvách iba formálnym resp. samoučelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa cennú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať (Ministerstvo financií SR zverejnilo po prvýkrát priemernú hodnotu RPMN dňa 29.04.2008), ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený. Ak by tomu tak nebolo zákonodarca by v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval ako podstatnú náležitosť úverových zmlúv údaj o priemernej hodnote RPMN.

36. Ďalej úverová zmluva neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom poradí a sume sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejmé okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a náležitosťou úverovej zmluvy a nie prípadne Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky alebo splátkového kalendára. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podoporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

37. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie

porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematickeho vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

38. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, že skúmaná úverová zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti žalobu zamietol.

39. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovanou učené platby započítané v prospech splatenia istiny jej poskytnutého úveru, preto okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 2 677,55 Eur. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3 200,- Eur a do zosplatenia úveru žalovaná zaplatila v prospech splatenia úveru sumu 522,45 Eur, teda rozdiel predstavuje 2 677,55 Eur, pričom pri určení lehoty na plnenie, resp. na vyplatenie tejto sumy žalobcovi, okresný súd využijúc oprávnenie dané mu cit. § 232 ods. 3 CSP, najmä s prihliadnutím na nie zanedbateľnú sumu, ku ktorej zaplateniu žalovanú zaviazal, ako aj so zreteľom na reálnu vykonateľnosť rozhodnutia, určil žalovanej na plnenie lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

40. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

41. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

42. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

43. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky

z omeškania. Okresný súd preto priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 677,55 Eur počnúc od 17.12.2016 (t.j. deň nasledujúci po dni do kedy mala žalovaná v zmysle oznámenia o zosplatnení úveru, najneskôr svoj dlh splniť, t.j. do 16.12.2016) do zaplataenia. V prevyšujúcej časti okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

47. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplataenia sumy 4 063,09 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplataenie 2 677,55 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 65,90 % a neúspech v rozsahu 34,10 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovanej a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,80 % (65,90 % - 34,10 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.